Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — Справи балканьскі.

На послїднім засїданю палати послів прийшло знов до великих авантур між ческими і всенїмецкими послами, котрі собі взаїмно перебивали промови та сипали на себе взаїмно лайками. Тимчасом у президента міністрів безперервно відбували ся конференциї з правительственними партиями, котрі премієр хоче собі придбати для язикових законів, що будуть внесені в середу. Між иншим конферував бар. Бінерт також з президиєю кола польского в присутности міністра Абрагамовича в справі будови каналів.

Бар. Бінерт конферував також з п. Крамаржем, котрий повідомив его про огірчене, викликане послїдним почтовим розпорядженем. Що до парляментарної тактики ческих послів, то намірена ческа опозиция ще не виступила в повній силї; зголошено в палатї тілько два нові наглї внесеня, однако в парляментарних кругах приймають за річ безсумнївну, що після внесеня язикового предложеня прийде в палатї послів до дуже острої обструкциї.

Також намір правительства завести в Празї виїмковий стан викликує в парляментї велике заворушене. Пос. Кльофач грозить на сей випадок найкрайнїйшими виступами.

Президия палати хоче заздалегідь приготовити ся до обструкциї та спаралїжувати єї острійшим примінюванем реґуляміну. Перед усім то заострене має звертатись против над'уживаня фактичних спростовань, на місце котрих посли проголошують довгі промови про всїлякі річи. В тім напрямі президия палати предложить свої проекти на найблизшій конференциї клюбових провідників.

З президентом Вайскірхнером конферував бар. Бінерт про найблизшу проґраму парляментарних робіт.

„Slav. Corresp." подає, що Словінцї поставлять внесене на счеркнене пенсиї міністра др. Шрайнера.

Збори словіньских студентів при участи послів запротестували против утвореня італїяньского видїлу незалежно від полагодженя справи словіньского унїверситету. Словіньских послів до державної ради візвано, щоби так довго унеможливлювали наради над італїяньским видїлом, доки рівночасно не будуть полагоджені словіньскі домаганя. В дальших нарадах буджетової комісиї обговорював п. Шлеґель (хр.-сус.) справу бумлїв в Празї і виступив против Чехів, що кожду нїмецку розмову в Празї уважають за провокацию. Почтової справи в Чехах не можна управильнити на підставі 19 артикулу основних законів. Парляментаризация кабінету після гадки бесїдника буде аж тодї можлива, коли наступить порозуміне між сторонництвами що до певної полїтичної проґрами праць.

Як звістно, Болгария вислала ноти до европейских держав, в котрих успраедливляє ся по причинї мобілїзациї. Вправдї Туреччина заявляє, що анї в думцї не мала, розпочинати війну та обсаджувати погранична болгарскі села, то однако Болгария не має до неї довіря. З Софії доносять, що згадані пограничні місцевости обсаджені сильно болгарским войском, бо Болгария перечувала напад зі сторони Туреччини, а не хотїла найти ся супротив доконаної вже події, яка мусїла би рішучо довести до війни.

Сего тиждня мають відбути ся збори шефів пристаневих двигарів, котрі мають вислухати звіту курдийских послів про стан переговорів з Австро-Угорщиною. Коли ті заявлять під присягою, що турецкий нарід вдоволений уступками Австро-Угорщини тодї бойкот двигарів має устати.

3)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

— Добрий вечер — сказала якась дама до моєї жінки, подаючи їй руку; як то красно, що ви привели з собою свого мужа. Нинї будемо мати незвичайно інтересне засїдане.

— Так, а тож що за засїдане? — допитувала ся моя жінка.

— Засїдане висшого побратаня. Сіньор Метеллї, що уважає ся нинї за найславнїйшого окультиста в Італії, буде нам показувати свої досьвіди. Кажу вам, то найкрасший, а при тім і найелеґантнїйший мужчина, якого я коли бачила. Кажуть, що він походить від староримских Метеллїв.

— Високо достойний рід — відозвав ся я на то — але чи він може доказати свою приналежність?

— Він має родинні документи — відповіла на то дама з очевидним обуренем. — Впрочім перебував він довший час серед перских імамів та тибетаньских магатмів.

— О, то мене се дуже тїшить, — сказав я на то — я вже давно шукав такого, котрий би міг дати менї адресу якогось недалеко проживаючого магатми.

— Встидайте ся бути таким невірним Томою! Сіньор Метеллї не схоче нам нїчого показати, скоро помітить, що ви так ворожо против него виступаєте.

— Жаль менї з цїлого серця — сказав я каючись. — Гей, Бравне, чи чув ти вже щось про того Метеллю?

А Бравн то був славно звістний психіятер.

— Чи я чув що про него? А вжеж! То завезений з Бомбаю мішанець. Єго батьком був неапольский співак, а єго матірю індийска таночниця. Впрочім то дуже зручний і хороший мужчина. Тепер скубе він з як найбільшою безличностию ґрафиню, пускаючи їй туману, що він годен принести їй вісти від єї помершого батька. Тої штуки доказує він розуміє ся при помочи преданного єму магатми.

— Кажуть, що він в той спосіб вимантив вже звиш 20.000 фунтів від ґрафинї.

— Пс! — шепнув хтось коло мене. Настала глубока тишина.

Якийсь слуга відхилив занавісу і з повним почести голосом оповістив:

— Сіньор Чезаре Метеллї.

Гостї розступили ся і утворили улицю, через котру ясновида перелетів як стріла простісенько до ґрафинї. Сіньор Метеллї був то мужчина високого росту, красно збудований, з благородними чертами лиця і незвичайно густим чорним волосем. Мав на собі звичайне, чорне, сальонове одїнє і лиш ясно-червона шовкова хустка довкола пояса мала надавати єму характер орієнтального маґа

— Добрий вечер, ґрафине! — відозвав ся він зовсім добре по анґлїйски і голосом, що звучав мов би срібний дзвінок. — Позвольте, що доторкну ся вашої руки.—Нараз повів очима довкола і побіг якби чогось занепокоєний до малого столичка, на котрім стояло кілька вазоників з червоними і білими цьвітами.

— Я то зараз відчув, що тут єсть щось важного. Подивіть ся лиш тут! Тоті червоні антуриї, чи не вчепили ся они як ті червоні гадюки до білої як снїг груди отсих невинних лїлїй? Червоні як кров цьвіти побіч найсьвятїйшої чистоти!

І з міною чоловіка, котрий немилосердному погоничеви осла вириває бук з руки, вирвав антуриї з корінем із землї і вкинув їх в піч. Ефект був величезний; білі як алябастер лїлїї, увільнені від тїни антурий, засьвітились серед зеленого листя мов сьвіжо упавший снїг.

Ґенїяльна гадка! — шепнув менї Бравн до уха, — він мусить приготовив то в порозуміню зі слугою.

В сій хвили подивив ся на нас Метеллї якимсь дивним поглядом і зараз підійшов до нас.

— А ось тут инші вороги — сказав він. — Ґрафине, маємо нинї між нами двох невірних, против котрих моя містика не може нїчого вдїяти. Тоті невірні то отсї два панове!

— Невірні — сказав він і поклав при тім свої руки на наші плеча. — Як можуть ясновиди в присутности таких материялїстів, як ви, сповіщати глубини вічної правди? Ваші душі не обснував дух вічности, отже чого ви прийшли підіймати на глум містичні сили?

— Ми прийшли, бо ми гадали, що сей дім належить до ґрафинї Джустерінї, котра при-

Вість, немов би Австро-Угорщина, хотячи положити конець невиносимим відносинам, вручила Сербії ультіматум, невірна. За те ідучи за радою Росиї, Сербія роздумала ся і не буде висилати нот до европейских держав. Відносини в Сербії стають щораз більше неможливими. Наслідник престола, князь Юрий, дістає листи з погрозами, що радикальна більшість скупштини позбавить его права наслідства в користь его брата Александра. Князь Юрий заявляє, що се є ділом его брата.

В Чорногорі заносить ся на династичну кризу. Князь Микита довів забороною торговельних зносин з Австро-Угорщиною і поклинанем народу під оружє до сего, що в краю запанував голод, а нарід поділив ся на три партиї: вірну династиї, ворожу династиї і прихильну Австро Угорщині.

Новинки.

Львів, дня 1-го лютого 1909

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував конципістів Намістництва: Волод. Смоленя., Стан. Мошиньского, Волод. Оттмана, Зд. Неймановского, Зиґм. Кравза, Алекс. Зарицкого, дра Ад. Левицкого і дра Юл. Дуніковского комісарями повітовими. — П. Намістник покликав старостів: Ів. Невядомского з Лимановоï, Волод. Скалковского в Жидачеві і Юст. Шведзінского в Бохні до служби в Намістництві; переніс старосту Зиґм. Желеского із Стрижова до Бохні; поручив управу староств: в Підгайцях секретареви Намістн. Теод. Торосевичеви, в Стрижові старш. коміс. повітов. Ст. Тишковскому; в Жидачеві секр. Наміст. Ал. Де Льожови; в Чесанові старш. коміс. повітовому Вит. Бартманьскому; — переніс ст. комісарів пов.: Вікт. Маковецкого з Рудок де Жовкви; Брон. Вісьневского з Чесанова до Бродів; — комісарів пов.: Каз. Мілінського зі Львова до Бережан; дра Йос. Шабенбек-Сроковського зі Львова до Грибова; Мельх. Вайгля зі Львова до Стрия; дра Альфр. Ґалушку зі Стрия до Мислинець і Фльор. Кемпіньского з Яворова до Чесанова.

— **Ювилей почтових марок.** Сего року минає 60 літ від часу заведеня листових марок в Німеччині. Першою німецкою державою, що завела у себе почтові марки, була Бавария (в 1849 р.), а рік пізнійше пішли за еї приміром Пруси. По черзі завели у себе марки: Саксонія, Ганновер і Австрия, а вкінци Мекленбурґ і ганзийскі міста. В Анґлії, вітчині почтової марки. появили ся они вперве дня 13 мая 1840 р.

— **Загадочна смерть.** Дня 27 м. м. знайдено на валах ґубернаторских около 2 год. по пол. Кароля Куранта, сина аґента поліциї лежачого на лавці без притомности. Лице мав набігле кровю а під оком легкий знак від скалїченя. Єго перенесено зараз на стацию ратункову а відтак по даню ему помочи відставлено до дому. Дальші доходженя виказали, що Куранта вдарив один в его товаришів, син возьного з Намістництва з жартів в лице. Чи в наслідок того, чи від чогось иншого хлопець стратив притомність і зімлїв, а хтось поклав его на лавку, де его знайдено. Коли хлопцеви дома погіршило ся і він дістав блювоти, завізвано до него лїкаря, дра Франковского, котрий сконстатував у него потрясене мозку. Вечером дня 29 м.м. хорий жалував ся знов на біль голови. В суботу рано стан недужого був досить добрий, по полудни відбуло ся консилїюм, а о 11 год. в ночи хлопець помер. Фізикат повідомив о тій справі прокураторию державну.

— **Злочин чи нещаслива пригода.** З Княгинина коло Станиславова доносять: Антін Копійчук, властитель реальности в Княгинині вернувши дня 27 січня о 12 год. в полудне зі служби на зелїзници домів, довідав ся, що в помешканю его комірника Антона Мазія, кондуктора зелїзничого всї ще спять, хоч то вже так пізна пора. Здивований увійшов до помешканя Мазія, де его очам представив ся страшний вид. На постели лежав неживий 9-лїтний син Мазія Казимир, а коло него служниця 20-лїтна Мария Засецка і якийсь Гнат Рудий, фактор. Сі послїдні були зовсїм пяні і не притомні. На другій постели ґинуло ще четверо дїтий Мазія. Копійчук дав зараз о тім місцевій поліциї, котра вислала лїкаря дра Віттельса, аґента поліцийного Арнольда і фірера поліциї Ґорішного. Др. Віттельс сконстатував, що малий К. Мазій не помер природною смертию, але чи причиною було отроєне, чи щось иншого, се викаже аж дальше слїдство. Доси виказало слїдство лиш тілько, що Антін Мазій запросив до себе вечером дня 26 січня двох своїх товаришів і частував як їх так і служницю та свої дїти денатурованим спіритусом.

— **Людске серце в урні на лїцитациї.** У Відни стала ся сими днями така подія: Петро Прохаска, що торгує всїлякими дорогоцїнностями і мешкає на передмістю Леопольдштадт при ул. Стефанії ч. 3, був дня 22 січня на лїцитациї, де продавано всїлякі дорогоцїнні річи. Між иншими прийшли до переторгу також і такі дорогоцїнности, що були заставлені в т. зв. уряді заставничім при ул. Верінґскій, а котрих до назначеного реченця не викуплено. Найбільшу вартість представляла якась стара срібна урна девоцийна того рода, які знаходять ся иноді в церквах і каплицях. Она була яких 40 центим. висока, з грубого срібла і мала на накривочці щільно прилютованій до берега вирізану напись: „15 марта 1835“. Прохаска купив еї і забрав до дому.

В своїй робітни хотів Прохаска отворити на кривочку, але то удало ся ему лиш з великим трудом, бо она було міцно прилютована. Колиж остаточно накривочку відважив, понесло з урни страшно вонючою гнилею. Він сягнув тодї пальцями до середини і виймив щось мягкого, завиненого у вату. Прохаска розвинув вату осторожно і знайшов в ній на превеликий страх кусень якогось зігнилого мяса, покритого зверха закипілою кровю. Перепуджений закликав Прохаска свою жінку і кількох сусїдів, а они розпізнали, що то людске серце, котре очевидно виймлено з якогось тїла і залютовано в урні.

Вість о тім розійшла ся небавком по цїлім Відни, а що цїсар Франц помер дня 2 марта 1835 р., то пішов здогад, що то серце цїсаря і що мабуть якийсь злодій украв урну з каплиці ОО. Августинів, де переховують в урнах серця цїсарів і членів цїсарского дому. Прохаска пішов зараз з тою урною до церкви Августинів, але там єму сказали, що така урна там не пропала. То само сказали ему і в церкві сьв. Стефана. Здогадують ся отже, що тота урна була приватною власностию і хтось заставив еї разом з иншими дорогоцїнностями, не знаючи, що в ній знаходить ся якесь серце. Замітне то, що й властитель уряду заставничого і уряд значковий (пунцовий), котрий оглядає і оцїняє дорогоцїнности, що мають бути продавані на переторзї, уважали урну за порожну. Урна тота була оцїнена після вартости срібла на 50 корон.

— **247 мілїонів корон з димом.** Стілько гроший прокурено в Австриї минулого року, отже $5^1/_2$ мілїона більше, як в попереднім році мимо того, що в Австриї зростає аґітация против куреня тютюну. Викурено о 465 тисяч кільоґрамів менше як в 1907 р. Се ще одинока потїха, бо видко, що біднїйші верстви народа таки перестають курити, але зате богатші намагають дорожшими циґарами, так що скарб не поніс страти. На штуки пішло: 466 мілїонів заграничних циґар, 208 мілїонів „порторіко“, 176 міл. „куба“, 33 міл. „трабука“, 31 міл. „британіка“ і т. д. Папіросів також викурено немало: 1.140 мілїонів „драма“, 72 міл. „султан“. Найбільше готових папіросів пішло на Чехи і дол. Австрию, инші краї курять більше тютюн, з якого кождий курець сам крутить собі папіроса. Ріжних сортів тютюну продано за 80 і кілька мілїонів корон, а можна би з него зробити 4 і пів мілїярда (4.500 мілїонів) папіросів.

— **Дрібні вісти.** Міністерство просьвіти надїлило приватну женьску ґімназию СС. Василиянок у Львові, а іменно три дотеперішні кляси тої ґімназиї I.—III. правом публичности на рік 1908/9. — В декотрих львівских ґазетах появила ся вість, що в Опалениску, ланцутского повіта, дало ся дня 27 січня о 5 год. по полудни почути місцеве землетрясенє так сильне, що аж шиби у вікнах забренїли і земля в декотрих місцях попукала. — Загальні збори філії „Просьвіти“ в Бучачи відбудуть ся в четвер 11 лютого о 12 год. в полудне в комнатах „Бесіди“. — Цар видав приказ, щоби церков православна обходила сьвяточно день смерти Івана Кронштадтского. Так отже став

слала нам карти запрошеня на нинїшний вечер — відповів Бравн зі справдешно бритийскою льоґікою.

Ґрафиня з питомим собі тактом станула в нашій обороні: Дорогий учителю — сказала она — сї панове мої гості. Чи не було би лїпше, як би ми замість виключати тих панів від засїданя показали їм, що може оккультизм, щоби їх в той спосіб навернути до правдивого сьвітла.

Сіньор здвигнув плечима:

— Як пані ґрафиня собі желають — сказав він. — Буду робити, що зможу. Але коли би елементарні сили не обявили ся очам сих панів, то не складайте тодї вину на мене, лиш на тих, котрі то спричинили. Сьвітлом озарені духи уникають зносин з грубозернистою, чорною материєю, подібно як отсї лілії, що давнїйше зі страхом відвертали ся від червоних гадок.

Ми обіцюємо, що анї не будемо по земли лазити як гадюки, анї не будемо сичанєм нарушати спокою — успокоював его Бравн, не гнїваючись за то, що ясновида порівнав его з гадюками.

Сіньор Метеллї виступив тепер елястичним кроком на середину комнати і розпочав промову, переплїтану всїлякими окультистичними кличами, котра, видко, була звичайним вступом до его досьвідів. Плято, Парацельзус, Теофрастус, Бомбастус так лиш лїтали в суміш. Вся тота красноріЧивість була мрачна, глубокоумна і підносяча. Дами й слухали з відповідною побожностию а їх нащурені уши ловили кожде слово виходяче з уст хорошого Метеллї.

— Я лиш цїкавий, в якій мові читав він Парацельза — сказав Бравн півтихо.

Інтересний сіньор не дав ся тою заміткою збити з пантелику, лиш покарав зухвалість Бравна таким поглядом як би хотів его з'їсти.

По тій промові прийшли всїлякі штуки: відгадуванє гадок, згадуванє чисел на банкнотах, які знаходили ся в замкненій куверті, означенє віку осіб, котрих волосє показувано ясновиді і т. и. При тих досьвідах помагали ему по всїй імовірности присутні доньки фльорентийского банкіра, котрим сьвітячі очи і чорна та мягка як шовк чуприна ясновидющого сіньора якось особливо завернули були голову.

Тота забава тревала може яку годину; наконець о одинайцятій годині закінчив Метеллї свое дїло таком штукою, котра побіч слави чародія принесла ему ще й величезний маєток.

Вже від якогось часу гнївали заграничного сіньора слїдячі погляди Бравна; нараз приступив він до нас і відозвав ся грімким голосом: Чогож ще хочете від мене? Чи я вас ще не переконав? Яких же знаків хочете від мене? Може... — тут затих він на хвилю — ...землетрясеня?... Добре, будете его мати!!

Ледви що вимовив ті слова, як вже й цїла комната зачала хитати ся, як корабель на мори; стїни тріщали, ґзимси відлїтали а великий підсьвічник упав зі стелї на середину сьвітлиці. Було се тото страшне землетрясенє, яке навістило Фльоренцию в 1894 році. Страшенний переполох опанував всїх гостий. Всї кинулись до дверий і вікон, крізь котрі видко було, як вежа старого замку хитала ся в своїх основах а многі будинки з пекольним гуком зачали валити ся і утворили одну однїсеньку купу румовища.

Через кілька хвиль не думав нїхто о нїчім иншім лиш о тім, як би виратувати ся на безпечне місце. А підчас коли то все дїяло ся, стояв окультистичний ясновида неповорушно мов би задеревілий і так загадочно як би яка сфінкс і дав ґрафини знак, щоби станула собі коло него, коли хоче мати безпечне місце. Він сам, що правда, дрожав цїлий а лице его було так блїде як у трупа, але він перебув критичну хвилю з подиву достойною холоднокровностию.

(Дальше буде).

Іван Кронштадтский сьвятим по указу. — Ученик Франц Сьвєнтонь спускаючись ґренджолами в стрийскім парку перевернув ся так нещасливо, що нарушив собі крижі і покалічив плечі. Зімлівшого відставлено на стацию ратункову, де єму подано першу поміч.—Францішка Мазуркевич, вішаючи стори, впала з драбинки так нещасливо, що зломила ліву руку. Нещасливу відставлено до шпиталю. — На ул. Личаківскій знайдено онегди пачку актів банкових, виставлених на імя Станислава Лисого, з Гаїв під Винниками. Можна відобрати на поліциї. — В копальни в Сербині, в Росиї, впала величезна груда леду на в'їзджаючих до закопу гірників; 5 з них згинуло на місци, а 22 єсть поранених. — Розалія Винницка, котру дня 29 грудня — як ми то свого часу доносили—постріляв Стан. Бартль, померла онегди в шпитали. Стан. Бартля признали лікарі божевільним.

— **Товариство руска „Бесіда" в Косові** устроює в суботу дня 13. лютого с. р. в сали „Народного Дому" в Косові вечерниці з танцями. Чистий дохід призначений на будову „Народного Дому" в Косові. Співучасть академічної молодіжи з Коломиї запевнена. Стрій візитовий. Початок о год. 8-ій вечер. Вступ за запрошеєм від особи 2 К. Акад. білет 1 К. Хто би з бажаючих взяти удїл не одержав через ошибку запрошення, зволить звернути ся ласкаво до виділу рускої „Бесіди" в Косові.

— **Незвичайна студінь** настала від кількох днів в Швайцарії. В горах Юрах було в ночи на пятницю 32 степенів морозу. Велике число озер позамерзало, що дуже рідко в сих сторонах буває. Так само про велику студінь доносять з Іспанії. З Мадриду доносять під датою 29 січня: В цілій Іспанії настала сибірска студінь. Тут в Мадриді було 9, в Бурґос 12 а в Теруель 15 степенів морозу. З Піринеїв надходять вовки цілими тічнями. З Барцельони наспіла вість, що в місцевости Альмаселляс вовкио загризли цілу череду овець. Всі гори аж п валенцияньскі сторони вкриті грубою верствою снігу. В многих сторонах настала внаслідок того велика нужда. — У Львові було в пятницю 15 степенів морозу, у Відни 8, в Кракові майже 12, в Сибіні (Германштадті) майже 24 а в Сараєві 14 степенів морозу.

Телеґрами.

Відень 1 лютого. Вчерашна рада міністрів радила дальше над проектом язикового закона і поділу Чех на округи. Наради тревали від $10\frac{1}{2}$ години рано до 2 по полудни і довели до порозуміня між всіми членами кабінету. В предложених ґр. Бінертом проєктах законів не змінено нічого. Імовірно проект язикового закона буде внесений на засіданю в середу. Нині відбуде ся знов рада міністрів, але буде займати ся лише справами економічними.

Константинополь 1 лютого. Міністерство війни видало командам 2 і 3 го корпусу в Адриянополи і Солуни нові острі прикази пильнованя болгарскої границї, однако з поминенєм оружних розправ.

Константинополь 1 лютого. Великий везир заявив вчера супротив кількох дипломатів, що приняте австрийских предложень не стрітить в парляменті опору. Що до Болгарії зазначив, що надіє ся користного полагодженя спору.

Мессина 1 лютого. Онегди о год. 10 вечером дало ся тут чути сильне землетрясенє, котре викликало паніку серед населеня. Кілька мурів завалило ся. В ночи землетрясенє кілька разів повторило ся.

Книжки
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповідання.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40**, **2·30**, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·08, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20**, **6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00***, **12·45***, 3·50, **8·25**, 8·45, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відвовідає: **Адам Креховецкий**.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоцади. (Телефона ч. 527).